

RECENSION

Brad Pitt i *Inglourious Basterds*

Inglourious Basterds

Originaltitel: **Inglourious Basterds**

Svensk titel: **Inglourious Basterds**

Regi: **Quentin Tarantino**

Producent: **Lawrence Bender**

Manus: **Quentin Tarantino**

Foto: **Robert Richardson**

Roller: **Brad Pitt, Mélanie Laurent, Christoph**

Waltz, Eli Roth, Michael Fassbender, Diane

Kruger, Daniel Brühl m fl

USA, Tyskland 2009

Längd i tid: **2 tim 32 min**

Censur: **tillåten från 15 år**

Distributör: **United International Pictures AB (UIP)**

Det stoff som Quentin Tarantinos drömmar vävs av är en ocean av filmreferenser blandat med en ansenlig dos populärkulturella dito. Ofta parat med en mångbottnad, smart och rapp dialog utmejslad under maniskt genomtuggande av filmens unga och, i Tarantinos hjärta, underbara historia.

Detta präglar också *Inglourious Basterds*, inspirerad av *Quel maledetto treno blindato*/Inglorious Bastards från 1978 som totalförbjöds i Sverige. Genren är igenkännbar för alla som sett *Tolv fördömda män*, *Kellys hjältar*, *Örnnästet* eller dess påföljande filmiska undervegetation.

Naziöckuperade Frankrike 1941. SS-officern Hans Landa — spelad av Christoph Waltz som välförtjänt fick skådespelarpriset

i Cannes för rollen — tvingar en motståndsmän att erkänna var han gömt en judisk familj. En av döttrarna, Shosanna, lyckas dock undkomma.

"Inglourious Basterds", under ledning av kaptan Aldo Rein (Brad Pitt) opererar bakom de tyska linjerna med ett enda uppdrag, att sprida skräck och förvirring genom att mörda nazister. Rein, med en droppe indianblod i ådrorna, föredrar apachestilen och följaktligen skalperar man sina offer. Hitler rasar!

Senare, under ny identitet och ägarinna av en kvartersbiograf i Paris, dyker Shosanna upp igen. Goebbles råkar välja hennes biograf för en galapremiär vid vilken hela nazieliten, inklusive Adolf själv kommer att närvara och Shosanna kommer på den geniala idén att hon borde ge igen ordentligt och planerar att tutta på biografen med hjälp av ett par hundra rullar nitratfilm.

Utän att känna till Shosannas planer får *Inglourious Basterds* av den allierade militärledningen ett liknande uppdrag och det är således på sedvanligt tarantiniskt manér bäddat för förvecklingar och en våldsamt, blodig, pyroteknisk och mäktigt ohistorisk final.

Tarantino frustar på i en slags inverterad revisionistisk fantasi om judiskt hämnd och att avsluta kriget på ett mer tilltalande sätt. Utän att nå upp till *Reservoir Dogs* eller *Pulp Fictions* nivå är den både lysande filmunderhållning och en nostalgitripp för alla med ett visst sinne för B-film och ironi. Den genomsyras också av Tarantinos kärleksaffär med hela filmhistorien och exkluderar varken Pabst eller Peckinpah.

Louise Lagerström